

за какъв животъ става въпросъ? Преди всичко, животътъ не е тѣхна собственостъ. Като дойде смъртта, веднага ги задига. Кжде остава тѣхната собственостъ? Човѣкъ говори за нѣща, които не познава, не притежава и не разбира. Запримѣръ, нѣкой казва, че срещналъ единъ познатъ, който му казалъ нѣколко обидни думи. — Никого не е срещналъ той. — Защо? — Защото срѣщата ви съ кого и да е подразбира проява на радостъ и веселие. Ако сте тжженъ, никого не сте срещнали.

Сега азъ говоря на онѣзи, на които уши-тѣ сж отворени. Нѣкои ще възразятъ, че сж чели Писанието, слушали сж го и знаятъ вече, че Богъ е Любовь. — Коя любовь познаватъ тѣ? Ако е въпросъ за любовта, тя има 35 милиона форми само на физическия свѣтъ. Прибавете къмъ тия форми и формитѣ на любовта въ другитѣ свѣтове, които сж безбройни, и вижте, какво ще кажете за любовта. Направете опитъ, да видите, колко много пермутации можете да образувате отъ любовта. Колко хиляди години пѣкъ ще ви трѣбватъ, за да минете презъ всички форми на любовта и да я разберете. Цѣла вѣчностъ да имате на разположение, пакъ нѣма да ви стигне. Като изучава любовта, човѣкъ дохожда до разбирането, че въ любовта има сливане и преливане на души, а не събиране и разединяване. Сливането и преливането на души-тѣ подразбира влизане на една душа въ друга, съ цель да разбератъ положението и нуждитѣ, въ които се намиратъ. Който е въз-